

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum
Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ
Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita**

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus De Obligationibus Specialibus Certorum Statuum, De
Sacramentis In Genere, Et In Specie, Et De Censuris Et Irregularitatibus

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, MDXXXIV.

VD18 90392167

Q. 6. Quibusnam potest & debet conferri Extrema Unctio?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41032

est ab omnibus Contritio quam potest perfe-
ctissima.

Adde quod ab homine rationis compote
recipi debeat magna cum fide, fiducia, humili-
tate, conformitate cum voluntate divina, &
reverentia.

Homo vero sibi mortalis culpæ conscius,
præter voluntatem recipiendi Sacramentum
saltem illam generalem & habitualem, præ-
mittere debet Confessionem, si potest, vel si
non potest, Contritionem perfectam. In quo
illud in primis ex generali Ecclesiæ consuetudine
observandum est, ut, si tempus, & infirmi conditio
permittat, ante Extremam Unctionem. Pœnitentia
& Eucharistia Sacraenta infirmis præbeantur.
ait Rit. Roman.

**Q. 6. Quibusnam potest & debet conferri
Extrema Unctio?**

Resp. Iis solis, qui sunt in magno mortis pe-
riculo orto ex aliqua corporis infirmitate. Ex
Jac. 5. *Infirmitur quis, &c.* ex Florent. & Trid.
& qui habuerunt aliquando usum rationis, ita
ut dari non possit nec debeat infantibus, &
perpetuo amentibus, ut constat ex praxi Ec-
clesiæ. Quia in illis locum habere non potest
forma hujus Sacramenti: *Indulgeat tibi Deus
quidquid deliquisti:* cùm fuerint incapaces pec-
cati personalis. Et quia cùm hoc Sacramen-
tum sit consummativum Pœnitentia, suppo-
nитеum cui confertur, esse capacem Pœniten-
tia, tentationum & peccatorum actualium:

in remedium enim horum institutum est. Hinc Rituale Rom. ait: *Debet hoc Sacramentum infirmis præberi, qui cùm ad usum rationis pervenerint, tam graviter laborant, ut mortis periculum imminere videatur, & iis qui præ senio deficiunt, & in diem videntur morituri, etiam sine alia infirmitate (cum hæc sit gravis infirmitas) impenitentibus verò, & qui in manifesto peccato mortali moriuntur; & excommunicatis, & nondum baptizatis penitus denegetur. Non ministretur etiam prælium inituris, aut navigationem, aut peregrinationem, aut alia pericula subituris, aut reis ultimo suppicio mox afficiendis, aut pueris rationis usum non habentibus.* At dari debet vulneratis lethaliter, aut iis qui potarunt venenum: nam hi habent intra se causam proximam mortis, & sunt infirmi reverā undecumque infirmitas orta sit.

Observe. 1. Non est expectandum, donec infirmus sit morti proximus. Sed dari debet Extrema Unctio, dum adhuc ratione utitur, ut majore cum reverentia & utilitate recipiatur. Unde Catech. Roman. dicit l'arochos peccare mortaliter, dum eam differunt, donec infirmus privetur usu sensuum & rationis; quamvis suppositâ dilatione teneantur dare infirmis usum rationis destitutis.

2. Debet dari infirmis petere non valentibus ob privationem usū sensuum vel rationis. Quia sufficit habitualis voluntas generalis recipiendi media salutis à Christo instituta, quam habent Christiani, dum alia Sacra-

Li ¶ menta

menta suscipiunt, vel actus amoris aut spei elicunt. Nam talis voluntas est voluntas implicita recipiendi hoc Sacramentum; & tunc presumendi sunt contriti, vel saltem attriti, nisi oppositum constet.

3. Extrema Unctio, cum non imprimit characterem, iterari potest & debet in diversis morbis periculosis; non tamen in eodem, nisi infirmus convaluerit, & postea in novum periculum mortis relabatur. Trident. c. 3. & Rit. Rom.

Q. 7. *An est obligatio recipiendi hoc Sacramentum.*

Resp. Constat esse grave peccatum, si omittatur cum scandalō aliorum, velex contemptu. Nec verò tanti Sacramenti contemptus absque ingenti scelere, & ipsius Spiritus S. injuria esse posset. Trid. sess. 14. c. 3. Sed controversia est de præcepto, præsertim divino, illud recipiendi. Hoc multi negant; at non pauci cum Toleto affirmant, & probant. 1. ex Jac. 5. *Infirmitur quis in vobis, inducat Presbyteros Ecclesie, &c.* Quæ vox videtur præceptum sonare; & Trid. sess. 14. c. 3. Ex iis verbis inserta hanc unctionem mandatum Dei, & promissionem gratiæ habere. 2. Ex Conc. Cabilon. 2. c. 48. Secundum B. Apostoli Jacobi documentum, cui etiam documenta Patrum consonant, infirmi oleo, quod ab Episcopis benedicitur, a Presbyteris ungi debent. Vox debent non exprimit merum consilium. Et ex Conc. Col.